

За кафето.

ой пръвъ е пилъ кафе и е научилъ хората на искуството да пекатъ съмената на кафейния храстъ и да приготвятъ отъ тъхъ вкусно, ароматно питие? Разказватъ, че козата е наумила тази мисълъ на нѣкой си мюсюлмански калугеръ (дервишъ). Ужъ той, като забѣлѣзalъ, че една коза кога се наяла съ месеститѣ плодове на кафейния храстъ, станала много пъргава и подвижна, та прѣдположилъ, че кафето ще да има свойството да подържа бодростта на духа. А това тъкмо идѣло на смѣтка, нему и на другаритѣ му, на които често се приспивало въ време на нощнитѣ бдѣния и молитви. Калугерътъ приготвилъ отъ кафейнитѣ плодове питие и опитъ излѣзълъ твърдѣ сполучливъ.

И сега още въ странитѣ, дѣто расте най-доброто кафе, напр. въ Южна Арабия, питие приготвятъ не отъ съмената, а отъ месестата имъ обвивка. Няя пекатъ и мелятъ, както ние печемъ и мелимъ съмената.

Листата на кафейния храстъ сѫщо притежаватъ слабо възбуждающе свойство, подобно на китайския чай и затова жителитѣ на островите Ява въ Суматра често ги употребяватъ вмѣсто чай.

Скоро обаче, другитѣ калугери, които не харесали вкусътъ на кафето, рѣшили, че да се пие кафе съ голѣмъ грѣхъ, понеже споредъ тъхъ, то упоявало. а мюсюлманското учение запрѣщава употребата на